

ΜΗΧΑΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : Ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20. — Ἐν τῷ ἔξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑκάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Συμπολίται,

Πρὶν ἢ δώδεκα ἐκλογεῖς ὑποβάλωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὴν ὑποψηφιότητά μου διὰ τὴν κενωθεῖσαν βουλευτικὴν θέσιν τῆς ἐπαρχίας Ἀττικῆς, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκφράσω τὰς πολιτικὰς σκέψεις μου, ἵνα καὶ αὐτὴ ἡ περὶ ὑποψηφιότητός μου πρότασις φέρῃ χαρακτῆρα πράξεως ὅχι προσωπικῶν μου φίλων, ἀλλὰ συνομοφρονούντων συμπολιτῶν μου.

Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐσωτερικῆς τοῦ τόπου καταστάσεως κηρύττω διὰ βραχέων, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Τρικούνπη ἀπέτυχεν ἰδιαζόντως ἐν ταῖς φορολογικαῖς αὐτοῦ ἀποπειραῖς καὶ ὅτι ἀνάγκη ἐπείγουσα νέας πολιτικῆς οἰκονομικῆς, ἐπὶ τῆς φειδούς καὶ μετρίας τινὸς φορολογίας ἐρεῖδουμένης.

Ἄλλ' ἀπὸ ἑξ μνηῶν ἡ προσοχή μου κυρίως ὑπερπηδᾷ πέραν τῶν συνόρων τοῦ Κράτους. Ἀφ' ἐνός μὲν ἐν ταῖς πρωτεύουσαις τῆς Δύσεως συνεντεύξεις πολιτικῶν καὶ ἡγεμόνων καὶ συμμαχίαι καὶ συνεννοήσεις συνάπτονται μετ' ἀπειλητικῆς τινος ἐπιδεικτικότητος, ἀφ' ἑτέρου δὲ τὸ ἔδαφος τῆς προσφιλοῦς καὶ ἑλληνικωτάτης Μακεδονίας βοᾷ ἐκ τῶν διατρεχόντων αὐτὴν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον ξένων πρακτόρων καὶ ξένων κατασκόπων καὶ παντὸς εἶδους καὶ πάσης φυλῆς ραδιουργῶν.

Πολὺ φοβοῦμαι ὅτι ἡ τελευταία ἀνατολικὴ κρίσις ἐπικρατεῖται καὶ ὅτι ἡ ὀριστικὴ διανομὴ τῶν εὐρωπαϊκῶν τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας χωρῶν εἶναι ἐπὶ θύραις· τὸ παρελθὸν θέρος ὑπῆρξεν ἐποχὴ διασκέψεων· καὶ πιστεύω ὅτι ὁ ἐπερχόμενος χειμὼν θὰ ἴδῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἐν Βερολίνῳ καὶ Κοπεγχάγῃ ἱεροκυφίων συνεννοήσεων.

Τούτου δοθέντος, τὸ καθήκον τοῦ Ἑλληνισμοῦ εἶναι ἕν : νὰ διασώσῃ τὴν Μακεδονίαν ἀπὸ τε τῶν Αὐστριακῶν χειρῶν καὶ ἀπὸ τῶν Ῥωσσο-Βουλγαρικῶν. Τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἄνευ τῆς Μακεδονίας δὲν εἶναι μήτε ἀσφαλὲς καθ' ἑαυτὸ, μήτε βιώσιμον ἐν τῷ μέλλοντι. Ἐὰν μὲν οἱ Αὐστριακοὶ κατέλθωσιν εἰς Θεσσαλονίκην, ἡ ἀνεξαρτησία καὶ αὐτῆς τῆς ἐλευθέρως Ἑλλάδος ἔσεται προβληματικὴ. Ἐὰν δὲ οἱ Βούλγαροι καταστῶσι κύριοι τῆς Μακεδονίας, ἡ Θράκη καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις θὰ ἐπικοσμήσῃσι τὰ χίσιμα τὸ Βουλγαρικὸν καλπάκιον.

Υπάρχει εἰσέτι καιρὸς, ὑπάρχουσι μέσα ἀποτροπῆς τοῦ διπλοῦ τούτου κινδύνου, ἐὰν ὁ Ἑλληνισμὸς ἀνοίξῃ ἐπὶ τέ-

λους τὰ βεβαρημένα ἐκ πτωματικοῦ ληθάργου βλέφαρα. Γρηγορεῖτε ἀδελφοί· τῆς Μακεδονίας ὁ κίνδυνος εἶναι κίνδυνος τοῦ γένους ἡμῶν καὶ τῆς ἱστορίας τῆς ἑλληνικῆς. Διὰ τοῦτο ἀπεφάσισα νὰ ὑπερβῶ τὸν κύκλον τοῦ δημοσιογράφου, ὅστις ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν ἐλάχιστα εἰσακούεται, καὶ νὰ ἀναλάβω τὰ ὅπλα τοῦ πολιτικοῦ κατὰ τῶν ἀνταγωνιστῶν τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς.

Φρονῶ ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῆς πρωτεύουσας ἐπαρχίας τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, οἱ διακριθέντες τοσάκις ἐπὶ φιλοπατρίᾳ. θὰ ἀπεδείκνυνον συγχρόνως καὶ ἀληθῆ πολιτικὴν ἐμπειρίαν, ἐὰν ἀνελάβανον τὴν ἐγκαταλελειμμένην Μακεδονίαν ὑπὸ τὴν ἑαυτῶν προστασίαν καὶ ἐνεθάρρουν διὰ τῆς πολυτίμου αὐτῶν ἐμπιστοσύνης τοὺς παρέχοντας ἐγγύησιν σοβαρᾶς καὶ ἀφωσιωμένης ἐθνικῆς πολιτικῆς, ἀπηλλαγμένης μικροκομματισμοῦ καὶ προσωπικῶν ἐρίδων.

Χαίρετε.

Ἐν Ἀθήναις 25 Σεπτεμβρίου 1883

Κωνσταντ. Ν. Ἱεροκλῆς

Δημοσιογράφος

Ο ΑΛΦΟΝΣΟΣ ΙΒ'

ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βεβαίως θὰ ἐμάθετε ἐν Ἀθήναις, ὅτι ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας, πρό τινος καιροῦ ἐτιτλοφορήθη ὑπὸ τοῦ πονηροῦ σιδηροῦ πρίγκηπος συνταγματάρχης τοῦ 15ου τῶν Οὐλάνων τοῦ Στρασβούργου. Ἡ εἰδησις αὕτη ἐνεποίησε βαθεῖαν αἰσθησιν εἰς τὸν παρισινὸν λαόν. Πρέπει νὰ ἦναί τις τυφλὸς ἢ βασιλεὺς ὅπως μὴ παρατηρήσῃ τὴν ὑπὸ τῆς τευτονικῆς ἀλώπεκος στηθεῖσαν παγίδα. Συνταγματάρχης τῶν Οὐλάνων τοῦ Στρασβούργου ! Μεγαλειότερον ράπισμα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ δοθῇ ὑπὸ τοῦ Βίσμार्κ διὰ τοῦ Ἀλφόνσου ἐπὶ τοῦ ἐρασμοῦ τῆς Γαλ. Δημοκρατίας προσώπου. Συνταγματάρχης τῶν Οὐλάνων, τοῦ σώματος δηλ. ἐκείνου, ὅπερ θηριωδέστερον παντὸς ἄλλου ἐπολέμησεν, ἐσφαγίασεν, εἰσήλασεν, ἔκαυσεν, ἐρήμωσεν, ἐλεηλάτησεν, ἐδῆλωσε κατὰ τὸν γαλλο-γερμανικὸν πόλεμον. Συνταγματάρχης τῶν Οὐλάνων ! Ἐως ἐδῶ, πολὺ καλὰ. Φιλοφροσύνῃς καὶ εὐγενείας μεταξὺ τῶν ἐστεμμένων κεφαλῶν ἔθιμον. Ἐπεῖτα καταφύγιον τῶν πτω-

χῶν αὐτῶν βασιλέων ἐν δισέκτοισι χρόνοις. Ἄν δὲν ἀπατῶμαι καὶ ὁ Γεώργιος μας εἶνε στρατηγὸς μάλιστα δὲν ἐνθυμούμαι τίνος ἔθνους. Τῆς Ρωσσίας νομίζω. Ἐν ἐνδεχομένῃ λοιπὸν τῶν πραγμάτων παλιρροία, τί ἔχει νὰ χάσῃ; Στρατηγὸς Ρώσσης, ὦραϊον! Ἔως ἐδῶ λοιπὸν οἱ Παρισινοὶ θὰ ἐσιώπων. Ἀλλὰ τοῦ Στρασβούργου! Αἱ! αὐτὸ δὲν τρώγεται πλέον, κύριε Ἀλφόνσε.

Πρὸ τούτου δὲν κρίνω ἄσκοπον νὰ σοὶ ἀναφέρω, ὅτι τὸ ἐν τῇ Πλατείᾳ τῆς Ὁμονοίας ἀγάλμα τοῦ Στρασβούργου, εἶνε εἰσέτι σημαιοστόλιστον καὶ πενθηφορὸν ἀπὸ τῆς 14ης Ἰουλίου ἐπετείου τῆς ἀλώσεως τῆς Βαστίλλης ἐορτασθείσης κάλλιον πάσης ἄλλης προγενεστέρας, ἔνεκεν τοῦ θανάτου τοῦ Γαμβέττα. Οὐδεὶς λαὸς δίδει περισσώτερον τοῦ Παρισίου σημασίαν εἰς τὰ τοιαῦτα! Καὶ οὐδεὶς κάλλιον αὐτοῦ γνωρίζει τὴν ἱστορίαν του. Πρὸ τῆς τριχρόου σημαίας ἐνθουσιᾷ ἀνυμνησκόμενος τὰς πυραμίδας, πρὸ τοῦ κολοσσαίου ἀγάλματος τῆς Δημοκρατίας ἀγαλματοποιεῖται ἐνθυμούμενος τὸν Κάμιλλον Δεμουλῖνον, καὶ πρὸ τῆς στήλης τῆς Βαστίλλης μεταρσιούται ψιθυρίζων τὴν Μασσαλιώτιδα. Ὁ βαθμὸς λοιπὸν τοῦ συνταγματάρχου τῶν Οὐλάνων τοῦ Στρασβούργου, ἀπονεμηθεὶς τῷ Ἀλφόνσῳ, ἦτο ἐμπαιγμὸς εἰς τὰς παρισινὰς αὐτὰς φιλοπολέμους ἐκδηλώσεις, ἢ ἐπισφράγισις μυστικῆς μεταξὺ Ἰσπανίας καὶ Γερμανίας συμμαχίας; Ἦτο ἐπίδειξις ἐκ μέρους τοῦ Ἀλφόνσου κατὰ τοῦ ἰσπανικοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος, ἀδιακόπως ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ ὑποδουλιζομένου; Ἦτο διαμαρτύρησις τῶν βασιλέων κατὰ τοῦ δημοκρατικοῦ ρεύματος, ὅπερ κέντρον ἔχον τοὺς Παρισίους, ἀπειλεῖ ἑτημέραι νὰ κατακλύσῃ τὴν Εὐρώπην; Ὁ Παρισινὸς ὑπώπτευσεν πάντα ταῦτα καὶ ἐγένετο παρισινώτερος τοῦ συνήθους. Ὁ ἀδιλλάκτος «Ροσεφόρ», ὁ «Κλεμανσώ», ὁ «ΡΙζοσπάστης», τὸ κεραυνοβόλον «Rappel» ἤρχισαν νὰ ρίπτωσι πεπυρακτωμένους μύθους. Τοῦ πρώτου μάλιστα τὰ φλογερὰ ἄρθρα ὧς ἐν πυρίτιδος καὶ Δήμου. Ἐπὶ τῇ εἰδήσει μάλιστα ὅτι ὁ Οὐλάνος βασιλεὺς θὰ διήρχετο ἐπισήμως ἐκ Παρισίων, τῇ 29ῃ Σεπτεμβρίου, ἐνῷ πρότερον εἶχε διέλθει οὔτε στιγμὴν διαμείνας ἐνταῦθα incognito, οἱ ἀδιλλάκτοι ἐφρύαξαν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε ἠνάγκασαν τὸν σοφὸν καὶ μετριοπαθεῖ «Χρόνον» νὰ παρέμβῃ, συνιστῶν τῷ λαῷ εὐγένειαν καὶ μετριοπάθειαν. Ἡ Ἐποχή ἰσπανικὴ ἐφημερίς συνεδούλευσε τὸν Ἀλφόνσον νὰ μὴ διέλθῃ ἐκ Παρισίων. Ἀπαντες προσητανόμεθα προσέγγισιν σπουδαίου καὶ πρωτοφανοῦς γεγονότος μέλλοντος νὰ ἐκπλήξῃ τὴν βασιλικὴν Εὐρώπην. Εἰς μάτην οἱ μετριοπαθεῖς δημοκρατικοὶ διὰ τῶν ὀργάνων των προσεπάθουν νὰ κατευνάσωσι τὸν λαὸν συνιστῶντες αὐτῷ ψυχραιμίαν καὶ ἱπποτικὴν ἀδιαφορίαν. Εἰς μάτην τὴν παραμονὴν τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως-συνταγματάρχου, ἐξεδόθη τὸ πρόγραμμα τῆς ὑποδοχῆς, καθ' ὃ ὁ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας μετὰ τῶν ὑπουργῶν θὰ ὑπεδεξιόυντο τὸν βασιλέα ἐν τῷ Βορείῳ σταθμῷ, καὶ καθ' ὃ στρατιωτικαὶ τιμαὶ θὰ πεδίδοντο αὐτῷ. Εἰς μάτην ὁ «Φιγαρώ» τὴν πρωτὴν τοῦ Σαββάτου δριμύς ἀντεπεξῆλθε κατὰ τῶν ἀδιαλλάκτων, οἵτινες ἰδόντες καὶ αὐτοὶ τὸ κρίσιμον τῆς περιστάσεως συνίστων περιφρονητικὴν ἀδιαφορίαν τῷ λαῷ. Εἰς μάτην. Οὕτως ἔδοξε τῷ Λαῷ. Vox populi, vox dei.

Ἡμῖν ἐκεῖ παρών. Ὁ βασιλεὺς ἀφίκετο τῇ 3 καὶ 40 μ. μ. ἐν τῷ βορείῳ σταθμῷ. Ὁ παρισινὸς εἶν τοιαύτας περιστάσεις δὲν παραχωρεῖ τὴν θέσιν του, καὶ ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ἢ πρὸ τοῦ σταθμοῦ πλατεῖα Dunkerque καὶ τὸ βουλευτάρειον Denain ἤρξατο πληρούμενον περιέρχων. Ὁ μάγκας, ὅνπερ ἀπληθάντισεν ὁ Οὐγκὼ ἐν τοῖς Ἀθλοῖς, ἤρξατο κυκλοφορῶν,

συρίζων, ψάλλων, ἐμπαίζων, εὐφρολογῶν, ἀναρριχώμενος ἐπὶ τῶν δένδρων, ἐφ' ὧν ἐκρεμάτο δίκην σταφυλῆς, παίζων τὸν μῦθον τοῦ ἀρνίου καὶ τοῦ λύκου πρὸς τοὺς κάτωθεν τῶν δένδρων θεατὰς. Γραῖαι παρισιναὶ φέρουσαι ἐπὶ τῆς ράχεώς των τρεῖς ἐπαναστάσεις καὶ ἄλλας τόσας δημοκρατίας, ἐξασκήσασαι δύο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον ἐντιμὰ ἐπαγγέλματα, συνωμίλουν ζωηρότατα διηγούμεναι τὰ διάφορα ἐπαναστατικὰ συμβάντα εἰς τὰς περιέργους τοῦ ἡμίσεως κόσμου κυρίας, αἵτινες ἡσθάνοντο πρὸς αὐτὰς δημοπαθητικὴν τινα κλίσιν. Τῇ 2 ὥρᾳ μ. μ. ἡ πλατεῖα, τὸ βουλευτάρειον, καὶ ἡ ὁδὸς Λαφαγέτ ἢ ἡ Φαγέτα, ὅπως ἐξελλήνησεν αὐτὴν σύγχρονος δημοσιογράφος Ἀθηνῶν, ἠρίθμουν 100—120 θεατῶν συνοστιζομένων μέχρις ἀσφυξίας καὶ ὅμως ἐπωφελομένων καὶ τοῦ ἐλαχίστου ἐπεισοδίου, ὅπως εὐφρολογήσωσι δι' ἐξόδων πάντοτε ξένου μὴ γνωρίζοντος τοὺς παρισίους. Θῆμα τῆς παρισινῆς θυμηδίας ἐγένετο καὶ ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου. Μολὶς τὸν ἐξετρώπωνσαν διὰ μέσου τοῦ πλήθους προσπαθοῦντα νὰ διέλθῃ, διαγκωνιζόμενον, ἀσθμαίνοντα καὶ καταπόρφυρον ὡς αἵματόεν μπιφτέκ, τὸ πλήθος ἤρξατο κραυγάζον:

- Νὰ, νὰ ὁ Βλῶδιτς.
- Κάτω ὁ Βλῶδιτς.
- Γιούχα τοῦ Βλῶδιτς!
- Pot à tabac!
- A quel magot!
- Zut pour Blowitz!

Ἀγοραία τις ἄμαξα φέρουσα εἰς τὸν σταθμὸν Ἀμερικανὸν ἢ Ἀγγλὸν κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ἐγένετο δεκτὴ διὰ κραυγῶν καὶ γελῶτων.

Ὁ Ἀμερικανὸς χωρὶς νὰ χάσῃ τὴν ψυχραιμίαν του ἐξέβαλλε τὸν πλόν του καὶ ἐχαιρέτα ἐν μέσῳ ἀσβέστων γελῶτων.

Περὶ τὰς 3 καὶ 30 προσεγγιζούσης τῆς φερούσης τὸν προέδρον τῆς Δημοκρατίας ἀμάξης ὁ λαὸς, ὡς δι' ἐνὸς στόματος ἀνέκραξεν:

— Vive la Republique.

Ἡ πόρτσα διατὶ ὁ ἐντεῦθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ βουλευτάρτου στρατὸς δὲν ἔφερεν ὅπλα ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ προέδρου. Ὁ «Χρόνος» ὅμως τῆς χθὲς διεβεβαίωσεν ὅτι τοιαύτη διαταγὴ ἐδόθη ὑπὸ τοῦ ἰδίου. Βλέπων τις τοὺς ἀρήϊον παράστημα ἔχοντας φρέππους θωρακοφόρους καὶ τὴν ἀρειμάνιον καὶ γενναίαν ἐθνοφρουράν, ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ἀναμνησθῇ τῶν χρόνων ἐκείνων καθ' οὓς ἡ δόξα ἀπέκαμε ἀκολουθοῦσα τὰς λεγεῶνας εἰς τοὺς θριάμβους καὶ τὴν νίκην;

Τῇ 3 καὶ 40 μ. μ. ἀφίκετο ὁ βασιλεὺς. Γενομένης αὐτῷ τῆς ὑπὸ τοῦ Γρεβὺ παρουσιάσεως τῶν ὑπουργῶν, ἐκτὸς τοῦ Τιμωτῆν ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν ἀδιαθετοῦντος (:), ὁ Ἀλφόνσος ἐξῆλθε γαλήνιος καὶ ἡρεμὸς ἐκτὸς τοῦ σταθμοῦ, ὅπως εἰσέλθῃ ἐν τῇ ἀμάξῃ τοῦ Γρεβὺ, φερούση τὰ ἀρχικὰ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας γράμματα. Αἰφῶνης, ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ βασιλέως, φρικώδεις καὶ διασχίζοντες τὸ τύμπανον συριγμοὶ ἠκούσθησαν πανταχόθεν. Κατελήφθη ὑπὸ τινος ἱλιγγυ, παρευρισκόμενος εἰς πρωτοφανὲς θέαμα, βασιλέως συριζομένου ὑφ' ὀλοκλήρου λαοῦ. Μεγαλοπρεπὲς, ἀλλὰ καὶ φρικῶδες! Ἀγροίκον, ἀλλὰ λαϊκὸν μάθημα τῶν βασιλέων! Ὁ χόρος, εἰσῆλθεν ἐν τῇ ἀμάξῃ χαιρετῶν τὸν Γρεβὺ. Τόσον ἰσχυροὶ ἦσαν οἱ συριγμοὶ, ὥστε ἡ πολυἀριθμὸς μουσικὴ, ἥτις ἔσπευσε

ἐὰ τοὺς καλύψῃ διὰ τοῦ ἰσπανικοῦ ὕμνου, μόλις ἡκούετο. Οἱ ποιοὶ, καίτοι ἰσχυρῶς ματτιγούμενοι, μόλις ἔσυρον τὴν βασιλικὴν ἀμαξαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς πρωτακούστου συναυλίας, ἐκ συριγμῶν καὶ

— Κάτω ὁ Οὐλάνος !

— Κάτω ὁ Ἀλφόνσος !

— Ζήτω ἡ Δημοκρατία !

Ἄμαξα φέρουσα ἰσπανοὺς ἀξιοματικούς ἐσυρίχθη. Οἱ ἵπποι τῶν ἐφίππων θωρακοφόρων φριάττοντες ἐκ τοῦ συριγμοῦ ὑψοῦντο ὄρθιοι. Δι' ὅλου τοῦ Βουλεβάρτου Denain, καὶ τῆς ὁδοῦ Λαφαγέτ συνεχεῖς συριγμοὶ ὑπεδέχοντο τὸν βασιλέα. Καὶ δὲν ἔπαυον οἱ συριγμοί, εἰμὴ ὅπως ἀκουσθῶσιν φρενητιώδεις ζητωκραυγαὶ ὑπὲρ τοῦ ἀκολουθοῦντος στρατοῦ.

— Ζήτω ὁ στρατός !

— Εἰς Βερολίνον ! Εἰς Βερολίνον !

Περὶ τῶν λοιπῶν μεθαύριον.

II

Ὁ Ἀλφόνσος κάτωχρος ἐμειδία μειδιάμα ἀπηγγονισμένου. Ὁ λαός, οὔτινος, αἱ αἰμοστάζουσαι πληγαί, ἦνοιζαν ἐσχάτως, ὡς ἐκ τῆς ἐπετείου τῆς ἀλώσεως τοῦ Στρασβούργου, τῆς ἀγίας καὶ μάρτυρος ταύτης πόλεως, ἐκραύγαζεν φρενητιώδως,

— A bas le Uuhlan ! à bas le uhlan !

— A bas le colonel ! a bas Alphonse.

Εἶτα συριγμοὶ παρατεταμένοι ἐπλήρουν τὴν ἡμιχλωδὴν παρισινὴν ἀτμόσφαιραν. Ἐβλεπες ἐκεῖ κυρίας νὰ παροτρύνωσιν εἰς συριγμοὺς τὸν λαόν, ὅστις τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ, ἐπιλήσιμων τῆς παροιμιώδους γαλλικῆς εὐγενείας, ἐν μόνον πρᾶγμα εἶχε πρὸ ὀφθαλμῶν, τὸ Στρασβούργον τὸ ἡρωϊκὸν Στρασβούργον.

— Vive l' armée !

— Vive la République !

Λαὲ γενναῖε ! ἡμάρτησας ; Παρεβιάσας τοὺς ἱερούς τῆς ξενίας νόμους ! Οὐδεὶς ὅμως δύναται νὰ σὲ ψέξῃ, διότι ἡ ὁδὸν σου εἶναι μεγάλη ! Ὁφείλας νὰ φανῇς γενναϊότερος, ἵπποτικώτερος, δημοκρατικώτερος. Ὁφείλες νὰ περιφρονήσῃς, σὺ, ὁ μέγας, ὁ δημοκρατικός, μίαν ἐστερμένην κεφαλὴν φέρουσαν τὸ κράνος τοῦ οὐλάνου. Καὶ ὅμως τίς ἐν αὐτῇ τῇ ἡκιστα λεπτῇ τῶν Παρισινῶν συμπεριφορᾷ, καθ' ἣν μάλιστα ἐποχὴν ἡ Δημοκρατία, οὐχὶ μόνον ἀπεμονώθη ὑπὸ τῆς συνομηωτησάσης κατ' αὐτῆς; Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ πολιορκεῖται, οὕτως εἰπεῖν, ὑπ' αὐτῆς, ἐν αὐτῇ, λέγω τῇ ὁδυνῇ ἐκδηλώσει λαοῦ προδιδομένου, δὲν ἀναγνωρίζει τις τὸν παράφορον, ἀλλὰ γενναῖον τοῦ 93 λαόν ; Σύμπασα ἡ βασιλόφρων Εὐρώπῃ ἐξάνεστη ἐπὶ τῷ σκανδαλώδει τούτῳ γεγονότι. Οἱ ἐνταῦθα μοναρχικοί, ὁ ἰσπανικὸς, αὐστριακὸς καὶ γερμανικὸς τύπος, ἐξετόξευσε πικροτάτην χλεύην κατὰ τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. Ἐνόμισαν ὅτι εὗρον τὴν κατάλληλον στιγμὴν νὰ κλονήσωσι τὸ ἀδιάσειστον τῆς Δημοκρατίας οἰκοδόμημα. Οὐδόλως ἐννοῶ νὰ ἐπιδιοκιμᾶσω τὴν ἀνευλαβῆ πρὸς ξενιζόμενον μάλιστα διαγωγὴν τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ. Καὶ ὅμως ἐν τῇ ἀφρονι διαγωγῇ τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου, διελθόντος ἐκ Παρισίων incognito δίκην συνομῶτου πρὸς συνάντησιν τοῦ Γουλιέλμου, καὶ ἐπιστρέφοντος ἐντεῦθεν ἐπισήμως μετὰ τῶν ἐπομίδων συνταγματάρχου τῶν οὐλάνων τοῦ Στρασβούργου, ἐν τῇ παιδαριώδει ταύτῃ διαγωγῇ πρὸς φίλον λαόν, μεθ' οὗ τόσαι τὸν συνδέουσιν ἀναμνήσεις καὶ μέσῳ τοῦ ὁποίου ἀνετράφη, δὲν διαβλέπει τις ῥάπισμα ἀτιμωτικὸν καθ' ὅλοκλήρου ἔθνος ; Πρὸς τί νὰ διέλθῃ ἐκ Παρισίων, ἀφοῦ πρότερον φιλικώτατα προσέπιεν ὑπὲρ τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ; Μὰ τὸν θεόν ! οἱ βασι-

λεῖς μόνον διαπράττουσι τοιοῦτα ἐγκλήματα καθοσιώσεως καθ' ὅλοκλήρου λαοῦ !

Ἄγνων ἂν ὁ ἰσπανικὸς λαός, ὁ ἐπὶ ἵπποτισμῷ καὶ δημοκρατικοῖς φρονήμασι διακρινόμενος, δώσῃ σημασίαν εἰς τὸ γεγονός τοῦτο, οὔτινος ἄλλως τε ἐπωφελήθησαν αἱ βασιλικαὶ ἐφημερίδες πρὸς ἐπίρρωσιν τοῦ κλονουμένου ἰσπανικοῦ θρόνου. Νομίζω ὅμως ἀρκούσαν ἱκανοποίησιν διὰ τὸν Ἀλφόνσον, ὅτι ὁ Γρεβὺ ἐπισήμως ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν λύπην του ἐπὶ τοῖς γενομένοις.

Ὁ Γρεβὺ μετὰ τῶν ὑπουργῶν ἔδωκε πολυτελὲς γεῦμα τῷ Ἀλφόνσῳ προσεπᾶθησε δὲ ὁ σεπτὸς πρόεδρος νὰ ἐξηδύνῃ καὶ πῶς τὴν ἐκ τῶν συριγμῶν πικρίαν. Ἀμφιβόλῳ ὅμως ἂν ἐκ τοῦ κρότου τῶν φιλικῶς συγκρουσθέντων ποτηρίων ἐλησμονήθησαν οἱ συριγμοὶ ἐκεῖνοι οἱ ἀπαίσιοι, ἢ ἂν ἀκόμῃ ἤχῃ εἰς τὰ βασιλικά τοῦ Ἀλφόνσου ὧτα ἡ πένθιμος ἐκείνη συναυλία.

Τῇ στιγμῇ ταύτῃ, μανθάνω ἐκ τῶν ἐφημερίδων ὅτι ἐν Μαδρίτῃ ἐγένοντο διαδηλώσεις ὑπὲρ τοῦ συνταγματάρχου τῶν Οὐλάνων καὶ ὑπὲρ τῆς Γερμανίας. Ἀπὸς δὲ περὶ τοὺς δισχιλίους θελήσας νὰ ἐξυβρίσῃ τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν, ἀνεχαίτισθη ὑπὸ στρατιωτικῆς δυνάμεως πρὸς τοῦτο ἀποσταλείσης. Ἡ Epoca καὶ el Liberal, θέλοντες νὰ μειώσωσι τὴν σπουδαιότητα τοῦ γεγονότος διατείνονται ὅτι οἱ συριχταὶ ἦσαν ὄχλος καὶ ὅτι οἱ συριγμοὶ δὲν ἀφορῶσι τὴν Ἰσπανίαν ἀλλὰ τὴν Γερμανίαν. Τὸ πλεῖστον εὐτυχῶς τοῦ Ἰσπανικοῦ τύπου ἐκφράζεται μετριοπαθῶς περὶ τοῦ προσφάτου σκανδαλλοῦ, ὅπερ βεβαίως δὲν πρέπει νὰ φέρῃ χαρακτῆρα casus belli, μετὰξὺ δύο ἐθνῶν τὴν αὐτὴν ἐχόντων καταγωγὴν. Αἱ συνέπειαι λοιπόν, τοῦ σκανδαλλοῦ τούτου δὲν φαίνονται βαδίζουσαι κατὰ τοὺς πόθους τοῦ σιδηροῦ πρίγκηπος δημιουργοῦ τῆς προσφάτου παιχθείσης ἱλαρωτραγωδίας, τὸ δὲ νέφος ὅπερ ἐπὶ τινὰ καιρὸν ἐπεσκίασε τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα φαίνεται πρὸς στιγμὴν τοῦλάχιστον διαλυόμενον. Πάντοτε ὅμως ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου, ὁ ἀρχικαγκελάριος ἐλπίζει ἓνα περιπλεόν σύμμαχον.

Ἡ τοῦ Γλάδστωνος μέχρι Κοπενάγης ἐκδρομὴ μεθ' ὅλην τὴν ἔντονον τοῦ ἀγγλικοῦ τύπου διαμαρτύρησιν, δὲν φαίνεται καὶ ἐνταῦθα στερουμένη πολιτικῆς σημασίας. Ἐσχολιάσθη δὲ συγχρόνως ὡς ἡ ἐν Κοπενάγῃ παρουσία τοῦ ἡμετέρου Γεωργίου. Οὐδόλως δὲ φαίνεται ἀπίθανος συνεννόσις μετὰξὺ Ἀγγλίας καὶ Ρωσίας, ὡς ἀντίρροπον τῆς αὐστρο-γερμανικῆς συμμαχίας.

GÉNÉRAL

ΧΡΟΝΙΚΑ

Μὰς ἦλθε πρωῒνῃ πρωῒνῃ πρώτη χελιδὼν ἐκ τῶν πολιτικῶν προγραμματῶν ἅπερ θὰ βρέξῃ πάλιν κατ' αὐτάς ἡ ἱοστέφανος Ἀττικὴ, διὰ τὴν γεννησομένην ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν, τὸ πολιτικὸν πρόγραμμα τοῦ φίλου καὶ συνεργάτου ἡμῶν κ. Κωνσταντίνου Ἱεροκλέους, ἀποδυομένου εἰς τὸν ἐνεργὸν πολιτικὸν βίον, ἐρ' ᾧ καὶ συγχαίρομεν αὐτῷ διὰ τὴν τόλμην του καὶ εὐχόμεθα νέοι ἄνθρωποι νὰ καταβοῦν εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα, ἀναβαπτίζοντες αὐτὴν τὴν πολιτικὴν μουςτοατμοσφαῖραν, ἥτις καὶ μόνῃ ἀναδεικνύει βουλευτάς, οἵτινες πλησιάζουν νὰ καταστρέψουν τὰ ἐννέα δέκατα τῆς Ἑλλάδος. Περὶ τοῦ κ. Ἱεροκλέους ὡς καὶ περὶ ὅλων τῶν ὑποψηφίων γνωστῶν τε καὶ ἀγνώστων, ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν.

Ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀνταποκριτὴς ἡμῶν ἐπιστέλ-